

ДВАНАЕСТА СТАТУСНА КОНФЕРЕНЦИЈА

ХАГ, 19. МАЈА 2006. ГОДИНЕ

(Недостаје почетак)

Председавајући судија: Да пређемо на питања која ви желите сада споменути.

Др Шешељ: Ја имам 12 статусних питања да покренем, међутим, то нису нека специфична и неуобичајена питања. То су питања која се тичу редовних статусних конференција.

Председавајући судија: Добро, онда ћемо прво проћи кроз дневни ред који сам ја припремио а ако томе онда још нешто буде требало додати, ви ћете за то имати прилику. Госпођо Uertz-Retzlaff, имате ли ви неке конкретне ствари које желите сада покренути, а које сам ја можда превидео?

Тужилац: Једино додатно питање које се не појављује овде, а то је можда под точком четири, тамо би требало бити, ради се о почетку суђења и о систему електронске суднице. Дакле, питање да ли ћемо доказне предмете имати у електронском или неком другом облику.

Председавајући судија: У реду, хвала. Онда да почнемо. Пре свега желио бих стране обавестити, уколико још то не знају, да је 4. маја 2006. године председник издао одлуку којом је овај предмет доделио Претресном већу број 1. У том већу седе судија Moloto, судија Robinson и ја. Како сада ствари стоје, ја ћу председавати овим предметом. Дана 12. маја 2006. године ја сам одређен за предрасправног судију у овом предмету. Исто тако, желио бих сада обавестити стране да постоје добре шансе да ће се веће пред којим ће се судити у овом предмету састојати од судија Робинсона, мене и једног судија Adliten, који тек треба бити именован. Дакле, мислим да то можете очекивати. Судија Moloto у овом тренутку заседа у једном другом предмету. Толико као увод. Следећа ствар коју желим споменути је ваше здравље, господине Шешељ и садашњи услови притвора. Постоји ли нешто што бисте ви желели споменути у вези с тим, али молим вас да ми прво наведете тачно о којем се питању ради, а онда ћу ја видети каква је ситуација. Молим вас, можете ли навести редом питања која желите покренути с тим у вези.

Др Шешељ: Ја сам недавно подвргнут већем броју лекарских прегледа: преглед срца скенером, ЕКГ-ом, ЕКГ-ом под оптерећењем, ултразвуком. Налази су били добри. Крвна слика идеална. Затим преглед очију, очног дна – добар, преглед вратног дела кичме – налази у реду, али ме је посебно запрепастило пре месец дана када су затворске власти уцениле моју супругу да јој неће дозволити да дође у редовну и унапред заказану посету уколико не потпише обавезу да неће никога обавештавати о мом здравственом стању, па сам се одмах уплашио и помислио да ми Секретаријат суда спрема неку опасну болест. И ја сам вам данас, господине Ори, послао писани поднесак где тражим да ви прибавите од Секретаријата и надлежне лекарске службе комплетан извештај о мом здравственом стању.

Председавајући судија: Господине Шешељ, ја знам да сте ви поднели поднесак у вези са тиме и ми ћемо то размотрити. А за потребе транскрипта желио бих да у транскрипту стоји моје име, а не име судија Агиуса. Молим вас да то средите. Ви сте поднели писмени поднесак, ја претпостављам да ви знате које су надлежности Секретаријата и у којем тренутку се требате обратити коме у случају да се не слажете са неком одлуком секретара. Видећемо што ћемо закључити у вези са тим поднеском. Да ли на крају тог поднеска стоји и укупан број речи у поднеску, господине Шешељ?

Др Шешељ: Тај поднесак је на 10 страна, како је прописано, а нажалост, мени је онемогућена комуникација и техничка помоћ мојих сарадника па ја нисам у стању да бројим речи. Али је то 10 страна нормалног прореда.

Председавајући судија: Господине Шешељ, сватко може избројати речи. Почнете на почетку са првом и онда видите докле иде. Ја то спомињем зато јер сам приметио да ви то до сада нисте радили. Исто тако, приметио сам да је један од ваших последњих одговора највероватније дуљи од допуштених 3000 речи. Дакле, то није 10 страна, али ако је 10 страна више од 3000 речи, морате имати на уму да сте ограничени на 3000 речи.

Желио бих додати још једну ствар. Није нужно да ви морате искористити свих 10 страна, то је тек граница коју је одредио председник међународног суда. Исто тако примећујем да су неки од ваших поднесака репетитивни. Уколико наставите са писањем аргумената које стално понављате, ако наставите бити тако плодносни као што сте били у недавним, а можда и у претходним писаним поднесцима, Веће ће можда одредити једно друго ограничење за ваше писане поднеске. Сада остављам вама да ли ћете се одлучити да не достављате поднеске у којима се понављате и који су развученог карактера а ако с тиме наставите, можда ћемо ми одлучити да за вас уведемо и друга ограничења. Још једном понављам да је 10 страница горња граница утврђена опћенито за све предмете на овоме суду. Расправно веће још увек има дискреционо право да тај број смањи уколико конкретне околности налажу да то учинимо. Погледаћемо ваш последњи писани поднесак, ја сам вас већ подсетио каква је процедура у вези са тиме. Дакле, сви ваши следећи писани поднесци морају доћи са укупним бројем речи наведеним на дну. Имате ли још нешто рећи у вези са вашим здрављем?

Др Шешељ: Не, али бих имао за услове притвора нешто да кажем.

Председавајући судија: Да, изволите рећи све што се тиче услова притвора.

Др Шешељ: У Притворској јединици постоји један веома крупан проблем – искључиво говорим о Србима који су притворени. Не мешам се у питање притворених Хрвата, Албанаца, муслимана, Македонаца и евентуално других, то питање ме не интересује нити ту има неких проблема. Захтевам, господине Ори, да се под хитно раздвоје од нормалних притвореника сви притвореници српске националности који су ушли у споразум са Тужилаштвом, нагодили се и пристали да лажно сведоче у другим процесима. Ако се то не деси у најскорије време, ви можете очекивати у Притворској јединици крваве обрачуне међу нама. Зато је моја дужност била да вас као претпретресног судију у мом предмету обавестим благовремено да су ту проблеми веома велики и да морате да склањате све те нагодбењаке и лажне сведоке из наше средине.

Председавајући судија: Да ли сте у вези са тиме упутили неки захтев управи Притворске јединице или Секретаријату?

Др Шешељ: Ја сам усмено тражио од управника Притворске јединице да из групе у којој сам ја одстрани такво лице. Реч је о адмиралу Миодрагу Јокићу, он је једини у тој групи где сам ја, али сам поднео данас и писани поднесак Претпретресном већу један са сличним захтевом. Управнику сам усмено тај захтев поднео пре неких двадесетак дана.

Председавајући судија: Не знамо да ли је то у Секретаријату или још у Притворској јединици, да ли ви можда знате?

Др Шешељ: Ја не знам, моја је обавеза да дежурном стражару на спрату на коме се налазим предам поднесак, за даљу судбину поднеска не знам нити је могу пратити.

Председавајући судија: Да ли је наведен укупан број речи?

Др Шешељ: Не.

Председавајући судија: ОК.

Др Шешељ: Први пут да ми један судија скреће пажњу на број речи десило се данас. Раније су ми скретали пажњу на ограничење од 10 страна.

Председавајући судија: Да. Па када би вас то занимало, ви бисте могли добити све информације садржане у вези са ограничењем броја речи у Упутству за поступање које је издао председник суда. Јер видим да ви не знате све детаље у вези са тиме. Но, у сваком случају ја сам вам већ два пута скренуо пажњу на то. Још једном понављам да ми од вас не очекујемо да о свим питањима говорите на 10 страна. Као што сам већ рекао, веће ће погледати ваш поднесак и уколико он буде предут и репетативан, ми ћемо можда онда увести и друга ограничења за вас. Не, молим вас, сачекајте, морам нешто питати представницу Секретаријата. Да ли је тај поднесак већ заведен, да ли је дошао? Не знате. Добро. Добро, у реду, сазнаћемо то. Уколико ви можда желите узети натраг тај поднесак и поново га размотрити из ових разлога, ја ћу вас саслушати. Ако не, онда ћемо поступити у складу са Правилником.

Имате ли још нешто о условима притвора, господине Шешељ?

Др Шешељ: Господине Ори, ја захтевам да ви те нове ваше рестрикције проводите од данашњег дана па убудуће, а не и на поднеске које сам ја јутрос предао.

Председавајући судија: Да, добро, то је ушло у записник. Имате ли још неке друге ствари у вези са условима притвора? Ја сам овде прегледао неке ствари па ћу их сада споменути како бих био сигуран да ништа није заборављено. Ваша астма и алергија нису поново споменуте, претпостављам да то више није проблем. Затим, алергија на гљивице и плесан као и квалитет зрака, то није поново споменуто. Ја сам схватио да сте ви сада премештени из једне ћелије у другу како би били даље од грађевинских радова који се у близини тренутачно изводе. Имате ли још нешто у вези са здрављем или условима притвора?

Др Шешељ: Господине Ори, што се тиче астме и алергије, то је трајно стање, ја сам то питање покретао прошле године захтевајући да ме врате у стару зграду затвора Уједињених нација. Пошто је та зграда укинута и сви су притвореници сада у истој згради, тај мој захтев је депласиран. Не верујем да бисте ви због мене нову зграду правили. Зато ја то више не покрећем. Астму и алергију ја третирам како сам то радио и на слободи, уз помоћ лекова, уз отежавајуће околности у затвору које сада не могу избећи. Тачно је да сам пресељен у другу ћелију у коју не допире прашина са грађевинских радова у дворишту. То се десило јуче.

Председавајући судија: Добро. Ваша претпоставка да нећемо улазити у стару зграду је тачна. Идемо сада на следеће питање, а то је обелодањивање. Треба ли у вези с тиме споменути нешто што није већ садржано у писаним поднесцима?

Господине Шешељ, могу вас обавестити да веће у овом тренутку ради на томе да донесе одлуку о питањима обелодањивања, што ће обухватати и питање језика и формата, одлуку у вези са тиме хоће ли то бити у електронском облику или не. Прочитао сам много од аргумената који су поднесени и сада радимо на томе и желим вас уверити да у овом тренутку томе поклањамо нашу пуну пажњу и надамо се да ћемо одлуку ускоро донети. Има ли нешто везано за обелодањивање што у овом тренутку треба конкретно споменути?

Тужилац: Часни суде, једина додатна информација коју можемо дати у овом тренутку, а која долази поврх онога што се налази у нашим писаним поднесцима који су вам већ познати је то да, уколико се скоро донесе одлука о формату за обелодањивање, онда очекујемо да ћемо врло скоро моћи почети са обелодањивањем додатних изјава сведока које спадају под правило бба2; ако нам буде допуштено да то обелодањивање обавимо у електронском облику надамо се да ћемо са тиме бити готови најкасније до краја јула.

Часни суде, оптужба сматра да за сада на време испуњава своје обавезе по правилу 68. Као што вероватно знате, оптужба од 2003. године покушава обелоданити потенцијално ослобађајући материјал оптуженом. Оптужени је прихватио материјале који су му обелодањени онда када је то учињено на папиру и на БХС-у. Онда када је оптужба покушала, а искрено говорећи, често је покушавала да...

Председавајући судија: Господине Саксон, ја мислим да је ово што сада говорите познато и овом новом судском већу, мислим да је то већ описано. Мислим да у овом тренутку не можете ништа битно ново рећи. Наравно, уколико донесемо одлуку о томе што је прихватљиви начин обелодањивања, онда ће већина тих ствари бити решена. Можда да се неки материјали поново предају оптуженом у облику односно у формату о којем буде одлучило веће. Видећемо, то све овиси о одлуци која ће бити донесена. Ако причекате доношење одлуке, мислим да ће бити добро да нам онда дате ваша очекивања о томе шта можете учинити једанпут када се та одлука донесе. Имате ли још нешто? Немате.

Господине Шешељ, да ли ви желите нешто рећи у вези са обелодањивањем, а да то већ није наведено у неком писаном облику? Исто тако, имајте на уму то што сам рекао да ћемо врло донети нашу одлуку.

Др Шешељ: Имам нешто да кажем што никада до сада нисам рекао, господине Ори. На свакој статусној конференцији за протекле три године и неколико месеци, буквално на свакој – председавајући судија пре вас је био ваш колега господин Агиус – је најављивано у најскоријем року да ће судско веће донети одлуку по питању обелодањивања на језику и о форми и никада се то није десило. Ја не сумњам сада у ваше обећање, само вам скрећем пажњу на моје врло негативно искуство.

Друго, ја инсистирам до краја да све мора бити на српском језику, јер ако су Хитлерови доглавници на нирнбершком процесу морали све, буквално све добити на немачком, ви не можете обарати правни стандард нирнбершког процеса. И друго, основни облик на коме се обелодањују документи...

Председавајући судија: Господине Шешељ, понављате се, понављате неке од ранијих аргумената. Ја сам разумео да желите да ми укажете на чињеницу да ћете бити разочарани уколико нама буде потребно исто онолико времена колико и претходном судском већу да донесе одлуку, међутим, ми ћемо врло брзо донети своју одлуку. Има ли још неких питања обелодањивања? Изволите.

Др Шешељ: Морам да вам скренем пажњу, када је реч о ослобађајућем материјалу по правилу 68 Правилника о поступку и доказима, обавеза Тужилаштва је да са подједнаком ревносту ради на проналажењу ослобађајућег материјала као што ради на кривичном гоњењу. Тужилац као службеник међународне правде има пред собом два равноправна задатка. Бар у мом случају, тужилац избегава своју обавезу.

Председавајући судија: Господине Шешељ, морам да вас прекинем. Обавеза Тужилаштва по правилу 68, бар када је реч о правилу 68. 1, ослобађајућем материјалу, о томе ће бити донесена одлука и то је у широким цртама изнесено у писаним поднесцима. Да ли има било каквих других питања о обелодањивању, господине Шешељ?

Др Шешељ: Морам потенцирати питање обелодањивања 21 документа који се односи на ексхумацију лешева у Приједору, а Приједор је далеко од било које локације на којој сам ја евентуално своје злочине вршио. Никакве везе ти лешеве из Приједора не могу имати са мојим евентуалним жртвама. Па мени су довољни они лешеве који ми се приписују оптужницом да сада морам да се бавим ексхумацијом приједорских лешева. Нисам ја некрофил, господине Ори.

Председавајући судија: Госпођо Uertz-Retzlaff, да ли су вама познати тих 21 докуменат који се баве ексхумацијом у Приједору?

Тужилац: Да и постојао је разлог зашто смо ми те документе обелоданили по правилу 68. Зато што је постојало оспоравање валидности ових извештаја о ексхумацији 21 леша, а господин Шешељ би требало то да зна, зато што се неки од тих извештаја о ексхумацији односе на основ кривичних дела која се заправо стављају на терет господину Шешељу, односно исте организације.

Председавајући судија: Могу ли да вас прекинем: да ли су они били део настојања у обелодањивању до сада?

Тужилаштво: Да, они су били по правилу 68 и ми смо сматрали да се то тако треба учинити.

Председавајући судија: У том случају то питање ће бити разрешено. Ми ћемо донети одлуку о томе када будемо донели одлуку о формату и језику обелодањивања, а надамо се да ће то бити ускоро. Тада ћете, госпођо Uertz-Retzlaff, знати да ли су досадашња ваша настојања у обелодањивању била довољна или је потребно још нешто. Има ли још нешто, господине Шешељ, о обелодањивању?

Др Шешељ: Да. Приметио сам и о том проблему нисам покретао поднесцима захтев за решавање, да Тужилаштво и најбезначајнијим материјалима даје ознаку поверљивости. Разумном човеку остаје апсолутно необјашњиво зашто је можда 80 посто материјала који имају ознаку поверљивости добило ту ознаку. Потпуно апсурдно. И друго, Тужилаштво је покушало да ми уручи 14 огромних регистратора, материјала по правилу 92 бис. Ја сам из тог материјала извадио само документа која су на српском језику и све остало им вратио. Све што је на енглеском мени је једноставно апсолутно непотребно и никада ми неће требати и никада моја одбрана с тим неће имати никаквог посла. Ви можете донети одлуку и да ми се на кинеском обелодањује материјал, али шта се то мене тиче, на крају крајева. Ја знам да је моје право да све буде на српском, а ви можете донети одлуку да ми не живимо на Земљи, да живимо на Марсу, на Јупитеру и тако даље, то је све могуће.

Председавајући судија: Господине Шешељ, разумем да ви сматрате да је непотребно да се било какви материјали на енглеском језику достављају вама у вези са материјалима по правилу 92 бис. Ту имам две напомене пре него што вам дам прилику да покренете још нешто. Прво је то да је потребно да знате да сви материјали морају бити на енглеском зато што Судско веће не разуме језик на коме су сведоци дали своје изјаве или језик којим они говоре. То је једно. А друго, могу вас подсетити на то да се правила овог суда примењују, да су она важећа правила и уколико би она била у супротности са вашима, важила би судска правила. Да ли има још неких питања, господине Саксон?

Тужилац: Врло кратко. Оптужени се жали да је материјал који му је Тужилаштво обелоданило обележен, односно да на њему стоји ознака „поверљиво“. Постоји за то врло јак разлог. Наиме, требало би ту да стоји да није за јавну употребу, за разлику од документа који јесу за јавну употребу јер у марту 2003. године председавајући судија Шомбург је издао налог по коме тужилац мора све материјале који се обелодањују а који се прослеђују оптуженом обележити као материјале који су за јавну употребу. У том случају оптужени не мора да их третира као поверљиве или осетљиве материјале насупрот оним материјалима који нису у јавном домену и које оптужени треба да третира као поверљиве или осетљиве. Ја сам само хтео то да појасним, то је разлог због чега ми стављамо те ознаке на материјал који обелодањујемо.

Председавајући судија: Претпостављам да, ако постоји потреба да се промени та одлука коју је Судско веће донело у то време, да не само да бисмо ми желели да чујемо у том

случају од господина Шешеља то да он жели да се она промени, већ бисмо хтели да чујемо и разлоге због чега би то требало да буде промењено. Има ли још нешто, господине Шешељ, што желите да кажете? С обзиром да нисте ништа рекли, претпостављам да више немате никаквих питања. Ако желите да покренете питање у вези са обелодањивањем, у том случају, када вам дам прилику, молим вас да нешто и кажете, а не да само ћутите. Изволите.

Др Шешељ: Господине Ори, ви вероватно немате у виду да ја чекам мало, када ви завршите, док се превод заврши и због тога вам може изгледати да касним у реакцијама. Не. У питању је превођење.

Ја имам конкретан проблем са доставом материјала са ознаком поверљивости мојим правним саветницима који заједно са мном припремају одбрану. Ја сам раније имао могућност да уз дозволу Секретаријата износим те материјале и изнесено је можда две или три хиљаде страна поверљивог материјала. Моји правни саветници то никада нису учинили доступним јавности. Уназад годину и по дана мени то забрањују. Мени се нагомилало већ скоро две хиљаде страна материјала са ознаком поверљивости које не могу послати својим правним саветницима, а они онда нису упућени и не могу учествовати у припреми моје одбране адекватно проблему.

Председавајући судија: Господине Шешељ, колико је мени познато, ово се налази као тема у једном од нерешених поднесака, а као што сам већ рекао, Судско веће намерава да донесе одлуку не само о том поднеску, већ и о другим поднесцима, и то у најскорије време и свакако ћемо то узети у обзир. Да ли има неких других питања везаних за обелодањивање?

Др Шешељ: За обелодањивање не.

Председавајући судија: У реду, у том случају прелазимо на следећу тачку, а то је почетак суђења. Господине Шешељ, колико сада можемо да оценимо, ваше суђење почеће након што буде изречена пресуда у једном другом предмету, а то се планира најкасније за крај септембра. Према томе, било би разумно очекивати да ваше суђење почне негде почетком октобра. Ово је за вашу информацију. Да ли има потребе да се ово даље продубљује осим онога што сам схватио, господине Шешељ, да ви сматрате да је то прекасно и ви сте то навели и у свом поднеску, колико ми је познато? Госпођо Uertz-Retzlaff.

Тужилац: Часни суде, не знам да ли под овом тачком желите да чујете нашу процену о томе колико би било сведока позвано на главну расправу и колико очекујемо да би то укупно могло потрајати?

Председавајући судија: Да.

Тужилац: Ми смо секретару поднели наш списак сведока од 9. маја 2006. године. То још није преведено, па према томе још увек није прослеђено господину Шешељу.

Председавајући судија: Ја ћу на ту тему доћи када буде реч о поднесцима и преводима.

Тужилац: Ми смо предочили један попис од 52 сведока које бисмо хтели да позовемо виа воче и 66 сведока по правилу 92 бис, што је укупно 118 сведока које ћемо саслушати бар у унакрсном испитивању. Поред тога, имамо и списак, имамо и на попису четири преминула сведока за која бисмо замолили да се уваже односно прихвате њихова писана сведочења и имамо такође и једног истражитеља од кога смо узели изјаву о истрази коју је он водио. Такође имамо на попису осам сведока за које смо затражили да се унесе у писани спис њихово сведочење без унакрсног испитивања. Али, одлука о томе још није донесена. Према нашим садашњим проценама колико нам је потребно времена за главно испитивање и унакрсно испитивање, ми смо дошли до цифре од 327 сати, колико је потребно тужиоцу за извођење

доказа, узимајући у обзир да сваког дана имамо три и по сата рада, а ако радимо пет дана недељно, то значи да би тужиоцу било потребно 94 дана укупно, што значи отприлике 19 недеља, нешто мање од пет месеци. Процењујемо да би и господину Шешељу вероватно било потребно отприлике исто толико времена за његово извођење доказа.

Председавајући судија: О томе колико ће господину Шешељу времена бити потребно, то ћемо сачекати и видети. Но то исто важи и за господина Шешеља. Судско веће ће, наравно, разматрати да ли да употреби своје дискреционо право како би скратило трајање главне расправе по свом нахођењу. Да ли могу још нешто да вас питам: ових осам сведока које сте предложили за увођење њиховог сведочења без унакрсног испитивања, да ли би то било поред оних 66 поменутих сведока?

Тужилац: Да.

Председавајући судија: То би онда значило укупно 72, не, уствари...

Тужилац: Не, без ова четири преминула сведока то је укупно 126 сведока.

Председавајући судија: Хвала.

Тужилац: Само бисмо још хтели да додамо, када се погледају ове цифре, за сада их још немамо, али ускоро ћемо их имати. Можда ћете закључити да су процењени сати за сваког од ових сведока прилично ограничени, то се чак односи и на сведоке вива воче јер ми намеравамо да припремимо писане изјаве по правилу 89ф и чим будемо имали те изјаве ми ћемо их завести и поднети одговарајући поднесак Судском већу како би нам допустили да се бар део тих сведочења односно тих доказа уведе у писаној форми. То је све што сам хтела да додам.

Председавајући судија: У реду, хвала. А да ли ви желите нешто о овоме да кажете, господине Шешељ?

Др Шешељ: Прво желим да кажем да за мене почетак октобра није прекасно, ја сам у пуној животној кондицији, пун елана и не може бити прекасно јер очекујем да ћу живети много, много дуже од тога. Међутим, ја инсистирам непрекидно на томе да су прошли сви разумни рокови за почетак процеса, а претходно Судско веће је избегавало да се о томе изјасни. Ја и даље инсистирам – сви разумни рокови су одавно прошли.

Друго, свих 66 сведока по 92 бис ја ћу инсистирати да унакрсно испитам. Прво, немам поверења у браниоце у другим процесима који су их раније испитивали, јер су то обично браниоци плаћени од стране суда и браниоци који су настојали да се не замере суду и Секретаријату да не би изгубили то место. И друго, ти сведоци су саслушавани по сасвим другим околностима, не околностима који се тичу мог процеса и ја ћу инсистирати да их све унакрсно испитам.

Што се тиче четири умрла сведока, ако ви и даље будете каснили са почетком процеса умреће вам још више сведока. Људи умиру као снопље. Они који су умрли, с њима смо завршили, ако их не могу унакрсно испитивати, њихове изјаве не значе ништа, никада их нећу прихватити а свакако их оспоравам као лажне.

Један истраживач који вам је умро – требали сте га лечити на време, жалим случај.

Председавајући судија: Господине Шешељ, као прво, замолио бих вас да мало спорије говорите јер преводиоци не могу да вас прате том брзином. То је једно. А друго, постоје прописана правила о усвајању у спис изјава сведока који су умрли. Ово Судско веће ће примењивати та правила. Треће, уколико постоји било какав конкретан разлог, а ја разумем да ви у начелу желите да унакрсно испитате све сведоке по правилу 92 бис, а то су они сведоци чије ће изјаве овде бити примљене у писаној форми, ви можете укратко скренути пажњу Судском већу на конкретне разлоге због којих желите да те сведоке унакрсно испитате. То ће

бити од помоћи Судском већу наравно, мада је ушло у записник да ви инсистирате на томе односно да се енергично залажете у најмању руку за то да се сви сведоци по правилу 92 бис унакрсно испитају. Да ли има још неких примедби?

Др Шешељ: Господине Ори, ако ми омогућите нормалну комуникацију са мојим правним саветницима, ја ћу вам за сваког од ових 66 сведока писмено навести због чега оспоравам његов исказ и који су елементи којима утврђујем да он говори неистину. Даље, ових осам сведока без унакрсног испитивања што је најавило Тужилаштво, ја се апсолутно противим и то је немогуће ако их ја унакрсно не испитам да њихов исказ може било какав кредибилитет да има.

Тужилаштво сматра да процес треба да се води пет дана у недељи. Ја имам веома важне здравствене разлоге због којих инсистирам да судски процес буде три радна дана у недељи. Ја сам оперисао кичму, појавила ми се поново дискус хернија у лумбалном делу кичме, тако да ми дуго седење ствара проблеме. Треће, имам астму која такође представља проблем по себи. И четврто, ја се сам браним па ми требају два дана у недељи за контакте са мојим правним саветницима, истражитељима и тако даље, како бих могао ефикасно да унакрсно испитујем сведоке Тужилаштва. Пошто је Судско веће већ у случају Милошевић направило тај преседан, ја се позивам на тај преседан да се и у мом случају одреде три радна дана због специфичних околности у којима се налазим.

Председавајући судија: То је ушло у записник, господине Шешељ. Судије ће размотрити ово питање. Да ли има још нешто када је реч о почетку суђења?

Др Шешељ: О почетку немам више ништа.

Председавајући судија: У реду, онда је следећа тачка на нашем дневном реду – датуми за подношење поднесака. За сада је пракса у овом предмету таква да се документ званично не подноси док не постоји верзија и на енглеском и на БХС-у у преводу уколико је то потребно, дакле на језику оптуженог. Према томе, датум односно потпис на одлуци који се налази на првој страници ретко ће када одговарати истом оном датуму када је та одлука поднесена односно издата. Ова пракса је уведена, како се чини, након једног усменог налога судије Шомбурга. Таква пракса, а ово је усмена одлука, биће промењена. Тражим да Секретаријат заводи поднеске у овом предмету користећи исти онај поступак који се односи на друге предмете у овом Трибуналу, а то значи да се документа заведе онога датума када се поднесу и то на језику овога суда. Временска ограничења односно рокови бројаће се од онога дана када стране одговарајуће процесне странке приме те документе. То значи да ће за оптуженог рок тећи од момента када он добије превод на свом језику, а време за Тужилаштво ће се мерити од оног дана када оно прими превод неког поднеска на енглески језик. Дакле, то је све што се тиче датума завођења предмета односно поднесака.

Пошто се примиче почетак суђења, хтео бих да сазнам да ли је до сада било речи односно да ли је било усаглашавања ставова о неким чињеницама и да ли, било тужилац или одбрана, имају нека размишљања о пресуђеним чињеницама. Наравно, пошто суђење почиње извођењем доказа Тужилаштва, почећу са питањем Тужилаштву.

Тужилац: Хвала, часни суде. На самом почетку овог поступка ми смо поднели четири врло основане чињенице господину Шешељу и хтели смо да знамо да ли се он саглашава са тим чињеницама. Он је хтео да о тим чињеницама говори на једној статусној конференцији, мислим да је то било 2003. године, међутим, тадашњи предрасправни судија му је саветовао да то не чини. Можда би ово садашње Судско веће хтело поново да се позабави тим питањем. Друго што сам хтео да кажем је, пошто ми немамо директних контаката са оптуженим, ми смо у току припрема једног поднеска о усаглашеним односно пресуђеним чињеницама. То ће бити доста опширан документ у коме ће бити наведено 400 чињеница, око 80 њих се тичу распада бивше

Југославије а остале се тичу конкретних општина и обрасца понашања у Босни и Херцеговини. Ми ћемо тај поднесак поднети идуће недеље. То је све што вам могу рећи о овом питању.

Председавајући судија: Хвала, госпођо Uertz-Retzlaff. Господине Шешељ.

Др Шешељ: Uertz-Retzlaff не говори истину. Тај поднесак Тужилаштво није поднело 2003. године, него негде у априлу или мају 2004. године. Ја сам хтео да се изјасним о те четири чињенице које су навели, није ми дозволио судија Агиус. Изјаснио сам се само о једној колико сам стигао. Он ми је много чешће него ви, господине Ори, упадао у реч и на то вам скрећем пажњу. То је било, дакле, 2004. године, није било на почетку. Друго, ја нисам избегавао контакте са Тужилаштом, чак сам био спреман на разговор под условом да присуствују моји правни саветници и да се све снима камером. Они не дају да присуствују моји правни саветници. Нуде ми Ван дер Спула. Ја то нећу ни по цену живота, Ван дер Спул мене не интересује, он са мном нема ништа. Испред моје одбране он никада ниједне речи нема право да каже и тако је све стало. Према томе, на тужилачкој страни је кривица и за одлагање у том смислу. Што се тиче тих чињеница које ће они понудити, ја захтевам да ми одредите један пристојан рок како бих се изјаснио писмено о свакој од тих чињеница, а ја ћу то урадити уз помоћ мојих правних саветника.

Председавајући судија: Када буде примљен тај поднесак ви ћете, наравно, добити превод и тада ћете имати прилику да на њега одговорите а одговор треба да се усредсреди на оне критеријуме који се примењују, односно који важе на подручју усвајања пресуђених чињеница. То није тренутак за улажење у дугачке дебате о томе да ли су оне истините или не, прихватање чињеница као пресуђених значи да без даљег доказивања Судско веће може да их усвоји као истините чињенице, што не искључује могућност одбрани да их оспорава. Међутим, у тим околностима одбрана треба да има у виду на каквим основама су те чињенице утврђене и то пред другим судским већима. Одбрана би такође требало да има у виду како жели да користи своје ресурсе у смислу времена које буде имала на располагању. Према томе, ми ћемо чути, господине Шешељ, ваш став о томе када будете добили превод овог поднеска Тужилаштва. Имате ли неко друго питање у вези са пресуђеним или усаглашеним чињеницама? Схватам да ви оптужујете Тужилаштво, као што они вас оптужују за чињеницу да није дошло до узајамне комуникације јер, како сада ја схватам, обе стране су желеле да до тога дође, а што се тиче статуса ваших правних саветника, наравно, то је једно од питања које још треба да реши ово Судско веће. Госпођо Uertz-Retzlaff, изволите.

Тужилац: Па само ради појашњења – госпођица Каталинић је нашла уствари ту статусну конференцију где је било речи о том питању, то је било 14. јуна 2004. године, према томе, господин Шешељ је био у праву, ја сам погрешила годину.

Председавајући судија: Да, хвала вам што сте уочили ту грешку и што сте је исправили. Да ли има још нечега што желите да кажете о усвојеним чињеницама? Уколико не, желим да пређем на следећу тему, а то је изрицање заштитних мера. Да ли овде има било чега у вези са тим, о чему можемо разговарати на отвореној седници. Госпођо Uertz-Retzlaff, пошто се приближавамо почетку суђења, има ли било каквих питања која би Тужилаштво хтело да покрене у вези са изрицањем заштитних мера?

Тужилац: Да, часни суде, имамо неколико ствари. Две могу споменути на јавној седници, а у вези са једном желела бих говорити на затвореној седници. Прво, оптужба и даље чека на доношење одлуке о захтеву оптужбе да се изда сертификат за жалбу у вези са неодобреним заштитним мерама које смо тражили пре неког времена. Исто тако, имамо и седми поднесак за заштитне мере о којим још треба бити одлучено, а у будућности ћемо исто тако затражити неке заштитне мере за само суђење за сведоке за које то још нисмо затражили, на пример искаљање звука или лика.

Следећа ствар је нешто о чему бих хтела говорити на приватној седници, односи се на један наш недавни поднесак у вези са једним хитним судским налогом. Господин Шешељ је на то одговорио пре неколико дана. Ми смо, наиме, затражили да се промени статус поднеска број 145 и да то буде поверљиви поднесак. Желела бих о томе нешто рећи на приватној седници.

Председавајући судија: У реду. Идемо на приватну седницу.

Враћамо се на јавну седницу. Господине Шешељ, имате ли нешто рећи у вези са заштитним мерама у овом тренутку, нешто што још нисте написали у неком од ваших писаних поднесака?

Др Шешељ: Имам, господине Ори, нешто што још никада нисам рекао ни написао. У овом међународном суду појавила се, нажалост, категорија професионалних заштићених сведока, људи који су незапослени у својој земљи, имају социјалних проблема па су улогу заштићених сведока схватили као шансу да реше те своје социјалне проблеме, да добију стан или кућу у некој страниј земљи, да добију посао, да су под заштитним мерама и онда могу лажно да сведоче чак у по неколико процеса. Тужилаштво је превршило сваку меру овим својим захтевима. Мислим да ни у једном другом предмету није било седам захтева за заштитне мере. Ја никада нисам угрозио ниједног тог њиховог сведока. Ја ћу га угрозити овде када га будем унакрсно испитивао утерујући га у лаж, а да му физички запрети од мене опасност, то је једноставно бесмислено. Чак ниједан не може ни својим лажима да ме угрози у тој мери да бих ја то покушао да радим. Али Тужилаштво иде с том својом праксом да би ометало моју одбрану, да би ми што мање времена оставило да се припремим за унакрсно испитивање и то је, инсистирам, то је искључиви разлог Тужилаштва.

Председавајући судија: Да, схватам. Господине Шешељ, мени уопће није од помоћи уколико ви износите овакве опћените изјаве о томе да сви сведоци лажу или да сви сведоци раде ово или оно. На вама је да, уколико мислите да неки конкретни сведоци неће говорити истину... Прво, ми још не знамо о чему ће они сведочити. Када дођу овамо, онда их можете унакрсно испитати. Затим, унутар ограничења овог поступка имаћете могућност да утврдите које то лажи сведоци говоре. Међутим, нема никаквог смисла нагађати о томе што ће сведоци рећи и унапред говорити да су то лажи, зато јер док не знамо што ће они рећи у свом сведочењу, веће не може ништа учинити у вези тога.

Приметио сам да је једна од ваших омиљених тема да кажете да сви они лажу, да су сви они тренирани да лажу и тако даље. Осим чињенице да је то једна непристојна и увредљива употреба језика, ја вам скрећем пажњу на то да треба да причекате да видите што ће они рећи у свом сведочењу и да онда у унакрсном испитивању, уколико сте уверени да су они лагали, Судском већу докажете управо то да су они лагали. Понављам још једном, декларације опћенитог карактера о томе шта сведоци опћенито раде и сви други наводи који нису поткрепљени доказима о томе да су неки сведоци професионални сведоци или да лажу и тако даље, немају никаквог смисла. Имате ли још нешто за рећи у вези са заштитним мерама?

Др Шешељ: Господине Ори, ја сам већ добио већи број изјава заштићених сведока. Нећу сада цитирати ниједну од тих изјава које су под ознаком поверљивости осим што ћу рећи да један од сведока Тужилаштва који није заштићен али такође лаже, изјављује да сам ја пред митинг у Суботици играо коло.

Председавајући судија: Господине Шешељ, ја сам већ рекао да нема смисла говорити опћенито о томе ко лаже. Рекао сам да треба причекати да чујемо њихово сведочење или пак да, уколико се ради о сведоку по правилу 92 бис, онда одговарајући на поднесак по правилу 92 бис оптужбе можете рећи да неке изјаве сведока не треба уврстити у спис или да их се може уврстити само уколико ви имате прилику унакрсно их испитати зато јер сматрате да су њихове

изјаве лажне. Према томе, видећемо што ћете ви тада рећи. Имате ли још нешто за рећи у вези са заштитним мерама?

Др Шешељ: Не.

Председавајући судија: Хвала. Има ли још неких других ствари осим оних које сам ја до сада споменуо?

Др Шешељ: Мојих почетних 12 статусних питања сада сте ви, господине Ори, свели на шест питања, о којима бих ја таксативно само по неколико речи набројао овде.

Још није решено питање мојих правних саветника и моје комуникације са њима јер од мојих правних саветника Секретаријат тражи да испуњавају услове за браниоце по правилнику. Даље...

Председавајући судија: Допустите ми да вас овде зауставим. Пре свега, већ су раније доношене одлуке о вашим правним саветницима. Ви сте то питање поново отворили. Ми ћемо сада видети има ли ваљаног разлога да се то питање поново отвори и да се о њему донесу неке додатне одлуке. Све је то већ у вашим писаним поднесцима и зато нема потребе да сада овде, на овој статусној конференцији говорите о томе. Молим вас да сачекате и да видите какву ће одлуку веће донети по вашим писаним поднесцима. Имате ли нешто осим правних саветника?

Др Шешељ: Да, имам још пет питања. Ја сам брз, господине Ори, не морате да ме пожурјете, ја ћу то брзо све да изнесем.

Онемогућено ми је подношење приговора на оптужницу. У августу сам поднео приговор на 50 страна, колико ми је Судско веће први пут дозволило, на прву оптужницу. Тај ми је приговор враћен. Тражено је од мене да поднесем приговор на највише 10 страна. Ја сам тражио потврду да бих се жалио Жалбеном већу, Судско веће 2 никада ми није одговорило на мој захтев за потврду.

(Молимо да говорите мало спорије због превода)

Пошто нисам никада добио захтев за потврду, ја сам се консултовао са својим правним саветницима. Они су установили да ме је и Тужилаштво и Судско веће 2 довело у заблуду у погледу рока подношења приговора. Јер, ја сам тек у фебруару месецу добио поткрепљујући материјал за проширену оптужницу, па је тај рок за подношење приговора морао да ми тече од фебруара. Молим вас да то размотрите и ако закључите да сам у праву због овог приговора довођења у заблуду, да ми онда одредите нови рок.

Треће, још није решено питање финансирања моје одбране. На прошлој статусној конференцији судија Агиус је наложио Секретаријату да то реши.

Председавајући судија: Господине Шешељ, идемо једно по једно питање. Ово што сте рекли ушло је у записник, то да сматрате да вас је Расправно веће погрешно обавестило о временском року за подношење поднеска у вези са вашим приговорима на форму оптужнице. Ми ћемо то размотрити и донети одлуку. Питање финансирања ваших правних саветника је већ поднесено у писаном облику. Веће ће стога то размотрити. Само тренутак, да видим када је то било, то је ваш поднесак број 124 од 16. јануара. Решимо тај поднесак што је могуће раније. Споменули сте пет, четврто питање је ово писмено, изволите.

Др Шешељ: Још није решен проблем фотокопирања материјала. Ја сам и на прошлој статусној конференцији рекао судији Агиусу да имам око 1000 страна густо писаних мојом руком материјала које треба да фотокопирам и доставим својим правним саветницима како би то било искоришћено у конципирању моје одбране. Он је обећао да ће то питање покушати да реши. То питање још није решено и ја чекам.

Председавајући судија: Ово веће је обавештено да ви нисте затражили дозволу уноса фотокопирног апарата у Притворску јединицу. На тај начин ви бисте могли фотокопирати. Мени се чини да ви сматрате да би вам овај Међународни суд требао обезбедити апарат за фотокопирање. Међутим, процедура на овоме суду, говорим сада чисто административно, је таква да није обавеза суда, него је ваша обавеза да осигурате начин на који ћете фотокопирати. Као што можда и знате, ми смо већ о томе тражили информације од Секретаријата и ми смо то размотрили. Међутим, видим да сте то споменули у септембру 2005, а онда опет и 24. јануара 2006, а све то почело је још 27. новембра 2003. Само час да видим моје белешке, 24. јануара 2006. вас је судија Агиус обавестио да је донесена одлука да, уколико желите правити фотокопије, да онда сами то морате организирати. Том приликом судија Агиус вас је подсетио да нисте затражили сертификат за улагање жалбе на одлуку донесену у вези са тиме. Ви сте онда одговорили рекавши да не тражите од Притворске јединице да прави копије за вас, али да је обавеза суда да вам обезбеди одговарајуће ресурсе за припрему ваше одбране. Судија Агиус вам је онда рекао да у вези са тиме поднесете писани поднесак ако тај поднесак буде садржавао суштински различите аргументе од ваших ранијих поднесака у вези са тиме, а то вам и ја сада кажем. Имате ли још нешто, господине Шешељ?

Др Шешељ: Господине Ори, ја се позивам на Статут и тражим средства за припремање одбране. Ја ћу их упорно тражити а ви ме упорно одбијате.

Председавајући судија: Господине Шешељ, о том је питању одлучено. Ви нисте тражили сертификат за улагање жалбе. О томе је онда поново одлучено 26. јануара ове године. Сада вам кажем да у вези са тиме поднесете нови поднесак ако имате неке нове аргументе, зато јер се ми нећемо бавити поднесцима који садржавају аргументе по којима смо већ решавали. Ако, дакле, постоје разлози за то, ви то можете поново учинити. Ја не апелирам на вас да то урадите, али уколико сматрате да постоје неки други разлози, различити од оних којима сте се раније користили, да се онда у вези с тиме поново обратите већу. Има ли још нешто, господине Шешељ?

Др Шешељ: Још једно питање, господине Ори, желим да покренем. Желим да покренем питање стављања у заштиту Секретаријата од стране Претресног већа 2 у погледу незаконитих радњи секретара. Године 2003. Судско веће је донело одлуку да ми се именује бранилац у приправности и у тој одлуци поставило два услова: да мора бити у списку адвоката Међународног суда и да мора знати српски језик. Секретаријат...

Председавајући судија: Господине Шешељ, ово питање покренули сте ако не десет, оно барем пет пута у писаном облику. Сваки пут се поново разматра то питање и на овој статусној конференцији нема потребе поново га разматрати. Имате ли још нешто?

Др Шешељ: Нисте ви мене разумели, господине Ори. Ја не покрећем питање браниоца у приправности него покрећем питање заштите незаконитих радњи од стране Судског већа, пошто је секретар за браниоца у приправности именовано човека који не испуњава два битна услова. На мој поднесак којим сам то указивао Судско веће 2 је донело одлуку да се накнадно брише услов да мора бити неко ко зна српски језик и ко мора бити у регистру адвоката Међународног суда. Ја говорим каква се нелегална пракса у овом суду проводи. То је суштина моје примедбе.

Председавајући судија: Господине Шешељ, станите на час. Није ли тачно, господине Шешељ, да сте у вашем захтеву за суспензију одлуке о додели браниоца у приправности (то је ваш поднесак број 125), говорили управо о овоме о чему сада говорите?

Др Шешељ: То је тачно, господине Ори, али поента овога садашњег је прекршај права од стране Судског већа а не сам меритум ствари који сам тада покретао. Судско веће утврди да

је секретар прекршио закон па онда мења закон да закон прилагоди секретару уместо да казни секретара.

Председавајући судија: Господине Шешељ, ви, значи, мислите да веће има овлашћења да казни било кога. Међутим, то није баш сасвим истинито. Добро, то је ушло у записник, господине Шешељ. То је питање које ви сматрате релевантним и ту постоји један засебни аспект од онога аспекта који сте ви покренули у вашем поднеску 125. Ми ћемо то размотрити и видећемо да ли то треба још једанпут отворити. Имате ли још нешто господине, Шешељ?

Др Шешељ: Сада бих вам још врло кратко скренуо пажњу на једну од ваших данашњих изјава, господине Ори. Ви сте ме упозорили да често покрећем иста питања, а ја вам скрећем пажњу на праксу овога суда. Из многих пресуда и других одлука се види да оптужени има право да више пута покреће исто питање, па ће се променити Судско веће, па некада став Судског већа, па некада објективне околности у свету и тако даље, а моје је право да се борим за свој статус и да то покрећем све док не буде решено уз сагласност са Правилником, Статутом и другим општим правним актима. Дакле, моје је право да више пута инсистирам на истом питању, чак и ако немам неки додатни аргумент.

Председавајући судија: То је ваш став, господине Шешељ, ја вам одмах могу рећи да се не слажем са тврдњом да постоји право да се увек изнова отварају претходно обрађена питања. Ви сте вероватно већ приметили из онога што сам ја рекао да, уколико се предмет пребаци из надлежности једног већа у надлежност другог већа, да ће онда нови суци врло темељито прегледати судски спис да виде што се у том предмету одвијало до тада и због тога нема потребе да се то поново отвара. Имате ли још нешто?

Др Шешељ: То је све.

Председавајући судија: Онда на крају ове статусне конференције желим изнети неколико усмених одлука.

Прва одлука о поднеску број 144: Расправно веће добило је захтев да Претресно веће 2 одлучи о свим статусним питањима која је проф. др Војислав Шешељ покретао на статусним конференцијама.

Поднесак број 144, којег је оптужени завео 18. априла 2006. године. У том поднеску оптужени наводи бројна питања за која тврди да о њима Расправно веће још није донело одлуку. Дана 26. априла 2006. године оптужба је одговорила на тај поднесак и написала, цитирам „да су сва питања која су споменута а која имају потенцијалну важност за оптужбу већ предмет претходне или текуће литигације у овом поступку. Предрасправно веће размотрило је веома детаљан поднесак који је поднео оптужени и констатира да је о већини од тих питања која спомиње оптужени Расправно веће или већ донело одлуку или су питања у процесу доношења одлуке. Једино питање које је Расправно веће идентифицирало, а да оно не спада нити у једну од ове две категорије, је тврдња оптуженог да су речи „часни суде“ додане у енглески транскрипт прве статусне конференције иако он то није рекао. Оптужени је у праву када тврди да Расправно веће није донело никакву одлуку о том питању. Исто тако, оптужени је у праву када тврди да транскрипт прве статусне конференције од 25. марта 2003. године садржи на енглеском речи „Доур Хонор“. Оптужени је затим на статусној конференцији 14. јуна 2004. године на страни 261 транскрипта изјавио, цитирам, превод са енглеског: „Осим тога, погледао сам транскрипте статусних конференција који су ми предани на енглеском. Садржај је промењен у односу на оно што сам ја говорио. Чак је коришћен израз „часни суде“ односно „Доур Хонор“. То су речи које ја никада не користим јер у мојој земљи уљудан и уобичајени начин обраћања суцу или суткињи је да се каже „господине суче“ или „госпођо суткињо“. То је иста ствар коју раде и муслимани и Хрвати. Ја не могу допустити преводиоцима да погрешно

преводе моје речи на такав начин. На српском језику довољно је учтиво рећи „господине суче“ и то је једини начин на који се адвокати и оптужени и тужиоци обраћају суду. Све друго било би различито.” (Крај цитата. Напомена преводиоца – ово је био превод енглеског транскрипта, не оригиналне речи)

Расправно веће прима на знање да се оптужени на властитом језику учтиво обраћа суду и жели нагласити да је превод његових речи на енглески учтив начин обраћања суду на енглеском језику. Расправно веће констатира да симултани превод не може бити дословни превод од речи до речи. Расправно веће даље наглашава да не жели имати даље аргументе нити дебате о питањима превода осим уколико се буде радило о питању од материјалног значаја за пресуђивање у предмету. Ово питање није такво. И сада је, дакле, ушло у записник да иако ви, господине Шешељ, настојите да будете учтиви, да није ваша намера да се изражавате на начин који би сутерирао да ви сматрате да овај суд и његови суци нису часни. Расправно веће одбија ваш захтев.

Расправно веће даље констатира да се оптужени жалио да није примио видео снимке поступка на које има право у складу са одлуком Расправног већа по поднеску број 19, од 30. септембра 2003. године, заведеном 1. октобра 2003. године. Расправно веће посаветовало се са Секретаријатом. Расправном већу предане су примопредајне потврде у вези са тиме. У вези са тиме констатирали смо да немамо примопредајне потврде за снимку додатног почетног појављивања од 3. новембра 2005. године. Расправно веће је обавештено да ће се то скоро организирати.

Судско веће сматра да, пошто су сва друга питања још увек нерешена и део постојећих поднесака, Судско веће је на адекватан начин одговорило на овај поднесак.

Сада ћу саопштити своју одлуку по вашем поднеску број 145, господине Шешељ. Судско веће се упознало са поднеском који сте ви поднели 20. априла 2006. године, да Судско веће број 2 започне суђење проф. др Војиславу Шешељу у најхитније време. Судско веће сматра да се у овом поднеску налазе изрази непристојне фразе и увредљив језик. Поднесци који се користе таквим језиком сматрају се неозбиљним или злоупотребом поступка пред овим међународним судом. Према томе, држећи се правила, члана број 6 Директиве о поступку за преиспитивање писаних поднесака у којима се садрже непристојне или увредљиве речи, а то је директива од 14. новембра 2005. године број ит /240, ово Судско веће неће узети у разматрање тај поднесак и налаже Секретаријату да га врати и уколико је био заведен, да га брише из регистра. Судско веће вам саветује да у будућности не подносите овакву врсту поднесака. Ја ћу поновити оно што сам већ рекао: понављање и преопширност у поднесцима ово Судско веће неће прихватити. Уколико желите да се вратите на ово питање, упућујемо вас да се усредсредите на аргументе које желите да изнесете и да изоставите било какво понављање, да не користите преопширан језик и да то чините, бар када је у питању ова тема, на највише пет страница.

И на крају, саопштићу своју одлуку по захтеву тужиоца да се изрекне хитан судски налог у вези са поднеском 145. Судско веће има пред собом поднесак Тужилаштва да се изрекне хитан судски налог у вези са поднеском одбране да Судско веће број 2 почне суђење проф. др Војиславу Шешељу у што хитнијем року, поднесеном 27. априла 2006. године. Судско веће прима на знање одговор оптуженог на поднесак Тужилаштва од 17. маја 2006. године. Судско веће подсећа на своју одлуку да врати поднесак 145 оптуженом и према томе сматра да је поднесак Тужилаштва беспредметан.

Ово је било неколико усмених одлука. Ја више немам других тачака на дневном реду. Господине Шешељ, да ли има још нешто о чему бисте хтели да поразговарамо сада?

Др Шешељ: Господине Ори, да бих вас поштедео и да бих и себи олакшао посао, не морам да вам подносим ни поднесак на пет страна, могу сада усмено у једној реченици да вам кажем шта захтевам. Захтевам да ми Тужилаштво достави опроштајно писмо Милана Бабића.

Председавајући судија: Господине Шешељ, то је сасвим друга тема и она се не тиче ових усмених одлука које сам управо овде изложио. Као што сам рекао, уколико желите да се вратите на то питање, имате пет страница, а ово је друго питање, које је такођер било изложено у једном поднеску. Ми нећемо сада да говоримо о том поднеску, пошто смо обавештени да се врло брзо очекује извештај у коме ће бити дате све информације о том питању па ћемо сачекати да видимо да ли ће тај извештај, као што то ми очекујемо, заиста ускоро бити објављен, да ли ће бити јаван и да ли ће, како ми то очекујемо, извештај садржати потребне информације. Ја томе додајем да ово судско веће не жели да се придружи вашим нагађањима о томе шта би евентуално било у тој опроштајној поруци уколико она постоји. То би било лоше и само хоћу да додам да, уколико постоји опроштајно писмо у коме стоји то, а није уопште јасно одакле вама то и на основу чега то тврдите, но уколико га има, ми ћемо то сазнати и чим то буде сазнало Тужилаштво, то ће свакако бити обелодањено вама по правилу 68 под тачком 1. Да ли има још нешто, господине Шешељ?

Др Шешељ: Не

Председавајући судија: Хвала, господине Шешељ. Госпођо Uertz-Retzlaff.

Тужилаштво: Часни суде, ми имамо три ствари. Као прво, Тужилаштво нема у свом поседу такво опроштајно писмо и као што сте рекли, води се истрага која ће се тиме позабавити. Само да потврдим да ми тако нешто немамо.

Друго, као што сам већ поменула, електронска судница. Тужилац је 14. јуна 2005. године поднео један провизорни попис доказних предмета са 2271 тачком и ми смо у међувремену припремили и један коначни списак који садржи отприлике 2400 доказних предмета и ми ћемо то поднети идуће недеље. Питање је, наравно, да сви ови доказни предмети морају бити припремљени за суђење па би било од велике помоћи нама да знамо да ли ће то бити урађено у форми електронске суднице или не.

Председавајући судија: Колико ја знам, госпођо Uertz-Retzlaff, у предмету господина Шешеља неће се радити у форми електронске суднице, тако сам барем ја обавештен. Ако сам погрешно у овом тренутку, можда ћете ме ви, госпођо секретар, исправити јер представник Секретаријата је нов овде – данас уместо њега седи неко други, но ја ћу се распитати о томе и уколико је то другачије од онога што сам рекао, одмах ћу вас о томе обавестити. Треће?

Тужилаштво: Па треће је, часни суде, нешто што сам већ поменула а ради се о захтеву за који је потребно прећи на затворену седницу.

Председавајући судија: Завршавамо затворену седницу, мислим да сада поново седимо на отвореној седници. Нешто што је требало да урадимо на отвореној седници – требало је да замолим господина Ван дер Спула да каже да, уколико има неко питање које би он желео да покрене, да то учини. Ја сам то учинио на приватној седници. Он је рекао да нема. Уколико нема ничег другог, завршавамо са радом.

Молим устаните.